

עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי - תשע"ד

- א. כשם שמברכין על הטוב מברכין על הרע, ולעתיד לבא כולו הטוב והמטיב\ והעירוני דזה עומק חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שעל ידי היין אין בלבול אלא בהירות, שבאמת אין הבדל בין ארור המן ולבין ברוך מרדכי (ע' בפרש"י מלכים א' י"ח לענין הפרה שנשחטה על ידי נביאי הבעל), דלעתיד לבא, במבט של עולם האמת, כולו הטוב והמטיב.
- ב. אין להתיאש מן הפורעניות, דברי הגר"א קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך, וזה ענין ככה יעשה לאיש אצל מרדכי, שנתן בהם תקוה, ודברי הגר"ח"ש אצל יוסף הצדיק שנשאו הישמעאלים בשמים, לא משום שאיכפת ליה ליוסף הריח, אלא משום שעי"ז שלח הקב"ה ליוסף מסר שה' עמו בכל צרה שמצא את עצמו, נשיקה מאביו שבשמים.
- ג. ברוך ה' שעשה לי נס במקום הזה, וצ"ב מה ענין למקום דוקא, אלא נראה כשם שמצינו שעשה לנו נסים בימים ההם בזמן הזה, כגון בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל, שעצם הזמן גורם לנס, היות וכח הגאולה מושרש בזמן מששת ימי בראשית. ונראה דכמו כן ישנן כוחות מושרשות במקום, וכל מקום ומקום מסוגל לכח מסויים של נס שיארע באותו מקום, ולכן מברכין שעשה לי נס במקום הזה, משום שהמקום גורם לנס